

(31) MUSSET - 2
Le Pélican

Lorsque le pélican, lassé d'un long voyage,
Dans les brouillards du soir retourne à ses roseaux,
Ses petits affamés courent sur le rivage
En le voyant au loin s'abattre sur les eaux.
Déjà, croyant saisir et partager leur proie,
Ils courent à leur père avec des cris de joie
En secouant leurs becs sur leurs goitres hideux.
Lui, gagnant à pas lents une roche élevée,
De son aile pendante abritant sa couvée,
Pêcheur mélancolique, il regarde les cieux.
Le sang coule à longs flots de sa poitrine ouverte ;
En vain il a des mers fouillé la profondeur ;
L'Océan était vide et la plage déserte ;
Pour toute nourriture il apporte son coeur.
Sombre et silencieux, étendu sur la pierre,
Partagent à ses fils ses entrailles de père,
Dans son amour sublime il berce sa douleur,
Et, regardant couler sa sanglante mamelle,
Sur son festin de mort il s'affaisse et chancelle,
Ivre de volupté, de tendresse et d'horreur.

...

(31) முய்சே - 2
பெலிகன் பறவை

[கவிஞனை ஒரு பெலிகன் பறவைக்கு உவமையாக்கி முய்சே எழுதியிருக்கும் ஒரு கவிதையிலிருந்து]

அந்திமாலைப் பனிமூட்டம் அவனியை இருட்டடிக்க.
நீண்ட பயணத்தால் அலுத்துக் களைத்திட்ட
பெலிகன் ஒன்று தன் கூட்டுக்குத் திரும்பியது.
நீரில் அது பாய்ந்து மேலெழுந்த வேகத்தைத்
தூரத்தே கண்ட அதன் குஞ்சுகள்.
கரையோரம் பசியுடன் எதிர்நோக்கி ஓடிவந்து
இரையைக் கொத்திப் பகிர்ந்துண்டு களிப்பதுபோல்
கற்பனையில் அப்போதே கண்டு மகிழ் கூச்சலுடன்
அலகின் கீழ் தொங்கும் இரைப்பை அசைந்தாட,
வந்த பறவையினை ஆவலோடு நெருங்கின.
மெல்ல அடிவைத்து உயர்ந்த ஒரு பாறைமேல்
நடந்து வந்தமர்ந்த பெரிய பறவை
தொங்கும் தன் இறக்கையால் குஞ்சுகளை உடன்அணைத்துச்
சோகமிகு மீனவன்போல் வானத்தை நோக்கியது.
பிளந்த அதன் மார்பகத்தின் பீறிட்ட இரத்தவெள்ளம்!
கடலினுள் மூழ்கித் தேடிய முயற்சி வீண்.
கடலுக்குள் மீன் முதல் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.
கரையிலும் ஏதும் இரையில்லை என்செய்ய?
குஞ்சுகள் பசிக்குணவாய்க் கொடுத்து மகிழ்ந்திடவே
அதன் இதயம்தான் அன்றி வேறில்லை! பசியாற்ற
மெளனமாய்ச் சோகமாய்ப் பாறையிலே படுத்து
மீனில்லாத் தன் அலகை அகலத் திறந்து
தன் நெஞ்சின் ஊனையே குஞ்சுகளுக்குணவாக்கி
உன்னத பாசத்தில் உடல் வேதனை ஊஞ்சலாட
மார்பகம் பெருகும் குருதியைப் பொழிதரவே,
ஆசைப் பாசம் அளித்த கொடும்போதையினால்
தன் மரண விருந்தில் துவண்டு தள்ளாடியது.

...

Mais parfois, au milieu du divin sacrifice,
 Fatigué de mourir dans un trop long supplice,
 Il craint que ses enfants ne le laissent vivant ;
 Alors il se soulève, ouvre son aile au vent,
 Et, se frappant le coeur avec un cri sauvage,
 Il pousse dans la nuit un si funèbre adieu,
 Que les oiseaux des mers désertent le rivage,
 Et que le voyageur attardé sur la plage,
 Sentant passer la mort, se recommande à Dieu.

La nuit de Mai

* * *

தெய்வீக உயிர்த்தியாகம் ! நீண்டு தொடரும்
 சித்திரவதை ! அவ்வதை தந்த வேதனையாற்
 சோர்வுற்ற அப்பெலிகள், குஞ்சுகள் தன்னை
 குற்றயிராய் விட்டுவிடுமோ என்றஞ்சி
 எழுந்து காற்றில் விரித்தது இறக்கைகளை/
 காட்டுக் கத்தலுடன் தன் மார்பின்மேல் அடித்தது.
 இறுதிப் பயணத்தின் சோகமிகு அலறல்
 கேட்ட கடற்பறவையெலாம் அரண்டோடி மறைந்தன.
 கரையோரம், நேரம் போனதே தெரியாமல்
 தனித்து விடப்பட யாரோ ஒரு பயணி
 மரணம் தன் முன்னே செல்வதையுணர்ந்து
 இறுதிவணக்கத்தை இறைவனுக்குச் செலுத்தி நின்றான்
 மே மாத இரவு

* * *